

IZVOD IZ ZAPISNIKA

sa **9. sjednice** Zajedničke Komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, održane **dana 4. srpnja 2014. godine** u Ministarstvu uprave.

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Pitanja uz članak 59. stavak 14.

„U novosklopljenom Kolektivnom ugovoru za državne službenike i namještenike od 3. kolovoza 2013. ("Narodne novine", broj 104/13), najveće promjene se odnose na članak 59. kojim je uređeno pravo na naknadu troškova prijevoza.

Jedna od promjena odnosno dopuna se svakako odnosi na odredbu čl. 59. stavka 14. koja uzrokuje velika razmimoilaženja u primjeni.

Da li službenik i namještenik koji ne radi uzastopce samo jedan ili dva dana u mjesecu (zbog GO, BO ili plaćenog dopusta), ima za taj dan/e pravo na naknadu troškova mjesnog ili međumjesnog prijevoza:

- ukoliko mu se isplaćuje naknada za mjesni prijevoz iz st.1.*
- ukoliko mu se isplaćuje za 25% umanjena naknada za mjesni prijevoz iz st. 2.*
- ukoliko mu se isplaćuje naknada mjesnog prijevoza iz st.3.*
- ukoliko mu se isplaćuje naknada međumjesnog prijevoza iz st. 5.*
- ukoliko mu se isplaćuje naknada međumjesnog prijevoza po prijađenom kilometru iz st.6.*
- ukoliko mu se isplaćuje naknada mjesnog/međumjesnog prijevoza po prijađenom kilometru iz st.8.*

Možda nepotrebno, ali ne možemo ne skrenuti pozornost, kako st. 14. članka 59. ne izdvaja službenike i namještenike kojima se nadoknađuju troškovi kupnje mjesečne karte, odnosno ne isključuje službenike i namještenike iz stavaka 6. i 8, već se izrijekom odnosi na sve situacije od stavka 1. – 13. toga članka.

Vezano za neke argumente koji se odnose na obvezu službenika iz stavaka 6. i 8., a koja je propisana stavkom 13. na predaju ispunjenog i potpisanog formulara na kojem se evidentiraju stvarni dolasci na posao osobnim automobilom i drugim prijevoznim sredstvom te prijađeni kilometri za dolazak na posao i povratak s posla, ističemo kako to nije jedina osnova za isplatu, budući se ne definira niti u stavku 11. Naime, ti formulari se predaju uz evidenciju prisutnosti na radu koja predstavlja korektiv, kako u suficitu, tako i u deficitu.

Konačno, stava smo kako u slučaju kontradiktornosti normi iste jakosti, uvijek je bilo načelo primjene za radnika povoljnijeg prava.“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 93/59

Odredba članka 59. stavka 14. Kolektivnog ugovora drukčija je u odnosu na prethodno važeću odredbu i izrijekom navodi da se naknada troškova mjesnog i međumjesnog prijevoza za dolazak na posao i odlazak s posla neće isplatiti kada službenik i namještenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao u slučajevima predviđenim u navedenom stavku. Navedeno se može odnositi isključivo na naknadu troškova koja se isplaćuje temeljem visine naknade za prijevoz utvrđene prema cijeni mjesečne ili godišnje karte.

Naknada koja se isplaćuje temeljem prijednog kilometra ili cijene dnevne karte ovisno o broju dolazaka na posao već sama u sebi sadrži određenu visinu naknade prema broju dolazaka na posao tako da se na nju ne može primijeniti niti ograničenje iz navedenog stavka, bilo da je ono u korist ili na štetu službenika i namještenika.

Način isplate umanjene naknade za pojedine slučajeve Komisija je tumačila u tumačenjima br. 4/59 od 11.10.2012., 63/59 od 11.1.2013., 41/59 od 20.11.2012., 57/59 od 18.12.2012., 64/59 od 11.1.2013. i 87/59 od 29.5.2013. s tim da se ona sukladno novoj odredbi stavka 14. umanjuje tek kada službenik i namještenik nije više od dva dana uzastopce u obvezi dolaska na posao iz razloga navedenih u stavku 14.

Pitanje uz članak 59. stavak 14.

„Odredbu članak 59. stavka 14. Kolektivnog ugovora smatramo nejasnom te tražimo tumačenje o pravilnom izračunu dana za koje poslodavac može opravdano uskratiti pravo na naknadu sukladno predmetnoj odredbi članka 59. Kolektivnog ugovora, uzevši u obzir sljedeći primjer: „Tjedno radno vrijeme službenika raspoređeno je na 5 radnih dana, od ponedjeljka do petka. Dani tjednog odmora su subota i nedjelja. Mjesec listopad imao je 31 dan, od toga su bila 22 radna dana za predmetnog službenika. Međutim, u više navrata isti je bio odsutan s posla odnosno nije dolazio na posao na relaciji za koju ostvaruje pravo na naknadu troška prijevoza, po raznim osnovama:

-1. do 3. listopada – boravak na službenom putu (jedan dolazak na posao na relaciji za koju se ostvaruje naknada troška prijevoza – 1. listopada, jedan odlazak s posla na navedenoj relaciji – 3. listopada);

- 7. listopada – korištenje godišnjeg odmora u trajanju od 1 dana;

- 15. i 16. listopada – privremena spriječenost za rad;

- 23. i 24. listopada – plaćeni dopust po osnovi smrti tazbinskog srodnika zaključno s drugim stupnjem srodstva.

Dani tjednog odmora: 5. i 6., 12. i 13., te 26. i 27. listopada.

Blagdan/neradan dan: 8. listopada.

Tijekom mjeseca listopada službenik nije dolazio na posao (na relaciji za koju ostvaruje naknadu troškova) ukupno 6 radnih dana. Međutim, tri dana i više uzastopce je izbio s posla jedino u vremenu od 05. do 08. listopada (dani tjednog odmora + jedan dan godišnjeg odmora + blagdan).

Službenik ostvaruje pravo na naknadu troška prijevoza sukladno stavku 2. članka 59. kolektivnog ugovora (mjesni javi prijevoz u Gradu Zagrebu – isplate naknade u visini mjesečne naknade umanjena za 25%).

Za koliko dana i za koje dane u mjesecu listopadu ovom službeniku ne pripada naknada troška prijevoza za odlazak na posao i povratak s posla i na koji način se obračunava ukupan iznos naknade koji mu taj mjesec pripada?“

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 93/59 od 4. srpnja 2014.

Pitanje uz članak 56.

„Da li se s obzirom na uputu Komisije od 19.03.2013. (kojom se upućuje na tumačenje 2/44 od 18. prosinca 2012.) kod sprovođenja zatvorenika, službenicima-pravosudnim policajcima kod sprovođenja i preprate treba izdavati nalog za upućivanje na rad na terenu ili nalog za upućivanje na službeno putovanje?“

S obzirom da se u nastavku odgovora Komisije upućuje na primjenu odredbe čl. 56 stavka 9. Kolektivnog ugovora koja se odnosi na rad na terenu tumačenje je u odnosu na sprovođenje i prepratu zatvorenika u bitnom izmijenjeno. “

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 6/56

U članku 56. stavak 9. Kolektivnog ugovora izrijekom je navedeno da se u slučaju „preprate“ radi o upućivanju na rad na terenu.

Pitanje uz članak 56.

„Službenik, odnosno namještenik došao je na posao u 07.00 sati u stalno mjesto rada, tj. Kaznionicu u Lepoglavi, iz koje je odmah upućen na obavljanje poslova svoga radnog mjesta u Zagrebu, a gdje je poslove svog radnog mjesta počeo obavljati od 08.30 sati do 17.00 sati), a u Kaznionicu u Lepoglavi vratio se u 18.30 sati). Dakle, službenik (strukovni učitelj) je obavljao poslove svoga radnog mjesta izvan mjesta rada Lepoglave, u Zagrebu od 08.30-17,00 (rad na terenu 8.30 sati).

Da li se vrijeme putovanja od mjesta stalnog rada (Lepoglava) do mjesta rada na terenu (Zagreb) i obratno službeniku ubraja u stvarno odrađene sate rada na terenu? “

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 7/56

Ukoliko službenik za vrijeme putovanja od mjesta stalnog rada do mjesta rada na terenu nije obavljao poslove radnog mjesta, vrijeme putovanja neće se uračunati u stvarno odrađene sate rada na terenu radi obračuna prekovremenih sati (uz izuzetak propisan člankom 56. stavak 9. Kolektivnog ugovora).

Ukoliko je službenik stvarno radio na terenu izvan redovnog radnog vremena ima pravo na uvećanje plaće za prekovremeni rad.

Pitanje uz članak 56.

„Službenik, odnosno namještenik došao je na posao u 07.00 sati u stalno mjesto rada, tj. Kaznionicu u Lepoglavi, iz koje je odmah upućen na obavljanje poslova svoga radnog mjesta u Zagrebu, a gdje je poslove svog radnog mjesta počeo obavljati od 08.30 sati do 14.30 sati a u Kaznionicu u Lepoglavi vratio se u 16.00 sati). Dakle, službenik je obavljao poslove svoga radnog mjesta izvan mjesta rada Lepoglave, u Zagrebu od 08.30-14.30 (rad na terenu 6 sati).

Da li u konkretnom slučaju službenik ostvaruje pravo na dnevnicu ili terenski dodatak? “

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenja br. 5/56 od 11. travnja 2014. i br. 4/56 od 16. prosinca 2013.

Pitanje uz članak 59.

„Na koji se način nadoknađuje trošak prijevoza službenicima koji imaju organizirana dežurstva, konkretno službenicima koji rade u državnim odvjetništvima koja imaju dežurstva i neradnim danima (subotom, nedjeljom i blagdanom).

Naime službenici koji dobivaju isplatu naknade za prijevoz u novcu isplaćuje se trošak prijevoza umanjen za 25 % od mjesečne karte prijevoznika. Međutim ukoliko je službenik odsutan zbog godišnjeg odmora ili bolovanja u tom mjesecu, taj iznos se dodatno umanjuje za dane kad službenik nije bio na radu. Događa se da je u tom istom mjesecu službenik morao doći na posao kada je bio dežuran, na neradni dan (u subotu, nedjelju ili na blagdan) i za taj dan mu trošak prijevoza nije isplaćen.

Moguće su situacije da je službenik u jednom mjesecu bio 2 dana na bolovanju, a isto tako je došao na rad zbog dežurstva 2 dana (u subotu i nedjelju). U takvoj situaciji naknada za prijevoz mu je umanjena za ta 2 dana bolovanja, ali ova 2 dana kad je došao na posao na neradni dan naknada mu nije isplaćena.“

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 88/59 od 13. lipnja 2013.

Pitanje uz članak 59.

„Da li državni službenik koji s otoka putuje na kopno, na posao i s posla, ima pravo na naknadu troškova prijevoza ukoliko mu trajekta linija ne osigurava pravovremeni dolazak na posao, te ukoliko u mjesečnom Izvješću o prijeđenoj udaljenosti pri dolasku na posao i odlasku s posla prikazuje punu kilometražu ignorirajući trajektnu liniju, odnosno trajektnu kartu.

Pojašnjenje:

Službeniku je bilo priznato pravo na naknadu troškova prijevoza na relaciji adresa stanovanja-trajektna luka u iznosu od 0,75 kn/km te cijena trajekta. Prijevoz na relaciji trajektna luka-adresa zaposlenja bio je organiziran od strane poslodavca.

Budući da takvim načinom putovanja službeniku trajektna linija nije osiguravala pravovremeni dolazak na posao u idealnim vremenskim uvjetima, ukinuto je rješenje o naknadi troškova prijevoza. Službenik se žalio na rješenje i žalba nije riješena u Odboru za državnu službu.

Budući da je dugo vremena bio na bolovanju troškovi prijevoza nisu mu isplaćivani. Međutim, od ljeta do sada svakog mjeseca prilaže izvješće o prijeđenoj udaljenosti u kojoj navodi punu kilometražu (od mjesta stanovanja do mjesta zaposlenja) ignorirajući trajekt i trajektnu liniju.“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 94/59

Naknada troškova prijevoza u visini 0,75 kn po prijeđenom kilometru iz članka 59. stavka 6. Kolektivnog ugovora odnosi se isključivo na kopneni prijevoz. Stoga ako trajektna linija ne osigurava redoviti dolazak na posao, ne može se umjesto cijene karte trajekta tražiti naknada troškova prijevoza u visini 0,75 kn/km za relaciju trajektne linije.

Službenik ima pravo na naknadu cijene karte trajekta uz uvjet da kartu priloži.

Pitanje uz članak 61.

„Traži se tumačenje članka 61. stavak 1. i 2. Kolektivnog ugovora odnosno potvrda da će sistematske preglede prema toj odredbi organizirati Ministarstvo zdravlja za djelatnike Ministarstva gospodarstva.“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:**Tumačenje br. 2/61**

Čelnik tijela organizira sistematske preglede iz članka 61. Kolektivnog ugovora. Ministarstvo zdravlja može predložiti odgovarajuće vrste pregleda i zdravstvene ustanove u kojima se sistematski pregledi mogu obaviti.

Pitanje uz članak 78.

„U kojem opsegu je poslodavac dužan službeniku osigurati pravnu pomoć (vezano za izbor, te plaćanje troškova odvjetnika i prijevoza na raspravu) u postupcima koji su protiv službenika pokrenuti od strane nadležnog državnog odvjetništva?

Službenik je podnio zahtjev da mu se osigura pravna pomoć i u tu svrhu nadoknade troškovi u postupku koji je protiv njega pokrenulo nadležno državno odvjetništvo, a postupak koji se vodi je u neposrednoj vezi s poslovima koje obavlja državni službenik. Protiv službenika je vođen postupak pred službeničkim sudom, ali je zbog zastare obustavljen.

Službenik je podnio zahtjev da mu se osigura pravna pomoć i u tu svrhu nadoknade troškovi u postupku.“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:**Tumačenje br. 1/78**

Službenik nema pravo na pravnu pomoć u postupcima koji su protiv njega pokrenuti od strane nadležnog državnog odvjetništva jer se državno odvjetništvo ne smatra trećom osobom u smislu članka 78. Kolektivnog ugovora.

Pitanje uz članak 92.

„Da li je svakom (pa i nedokumentiranom) zahtjevu za izostanak iz službe zbog sindikalnih aktivnosti povjerenika čelnik tijela dužan udovoljiti dok god nije iskorištena satnica od 3 sata po članu sindikata (članak 92. Kolektivnog ugovora)? Traže tumačenje i naputak za postupanje.“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:**Tumačenje br. 2/92**

Sukladno čl. 92. st. 3. Kolektivnog ugovora čelnik državnog tijela dužan je sindikalnom povjereniku pored prava na naknadu plaće, omogućiti i izostanak iz službe odnosno s rada uz naknadu plaće zbog pohađanja sindikalnih sastanaka, tečajeva, osposobljavanja, seminara, kongresa i konferencija, kako u zemlji tako i u inozemstvu.

Sindikalni povjerenik mora poslodavca pravovremeno izvijestiti o danu kad će izostati s posla iz razloga navedenih u čl. 92. Kolektivnog ugovora, odnosno po primitku poziva.

Prilikom obavješćivanja čelnika tijela o izostanku s posla, sindikalni povjerenik, kao dokaz prilaže čelniku tijela presliku poziva ili drugog odgovarajućeg dokaza o datumu pohađanja

sindikalnih sastanaka, tečajeva, osposobljavanja, seminara, kongresa i konferencija. U slučaju izostanka s posla sindikalnog povjerenika bez navedenih priloženih dokaza, izostanak s posla smatra se neopravdanim.

Pitanje uz članke 92. i 95.

„Da li oni sindikalni povjerenici, koji ne primaju naknadu plaće za obavljanje sindikalnih poslova puno radno vrijeme i s kojima nije zaključen sporazum pa nisu svi obuhvaćeni odredbama članka 92. stavak 1. i 2. Kolektivnog ugovora, mogu ostvarivati prava iz Kolektivnog ugovora pa i pravo na sindikalnu zaštitu propisanu čl. 95. Kolektivnog ugovora?

S tim u vezi predlažu da se odredba čl. 95. kojima je propisana zaštita sindikalnih povjerenika protumači na način da samo sindikalni povjerenici s kojim je zaključen sporazum i sindikalni povjerenici koji primaju naknadu plaće za puno radno vrijeme ostvaraju pravo na sindikalnu zaštitu, jer samo ti sindikalni povjerenici mogu ostvarivati prava temeljem odredbi Kolektivnog ugovora.

Prijedlog je vezan za činjenicu da u Ministarstvu postoji velik broj sindikalnih povjerenika, o kojima je obaviješten čelnik tijela koji ne pripadaju niti jednoj kategoriji sindikalnih povjerenika (ima ih cca 670) jer ne ostvaruju pravo na naknadu plaće za obavljanje sindikalnih poslova puno radno vrijeme, a niti je s njima sklopljen sporazum radi obavljanja sindikalnih poslova dio radnog vremena. Obzirom da je u pojedinim sindikatima izabran velik broj sindikalnih povjerenika, temeljem preostalog članstava nije moguće sa svim izabranim sindikalnim povjerenicima zaključiti sporazum.“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 2/95

Za ostvarenje zaštite sindikalnog povjerenika iz članka 95. Kolektivnog ugovora nije odlučno da li sindikalni povjerenik koristi prava iz članka 92. stavak 1. i 2. Kolektivnog ugovora. Stoga navedenu zaštitu imaju svi sindikalni povjerenici o kojima je sindikat obavijestio poslodavca sukladno članku 90. Kolektivnog ugovora.

Zahtjev uz članak 44.

„Traži se od Komisije da obračuna prekovremene sate u različitim situacijama (priložena lista evidencije za tri djelatnika)“

U vezi navedenog zahtjeva Komisija iznosi da ne rješava pojedinačne slučajeve.

Pitanje uz članak 44.

„Traži se pojašnjenje izračuna „mjesečnog redovnog fonda radnih sati“ za mjesec koji ima blagdane u radne dane i pitaju da li je RMFRS u mjesecu koji ima blagdan u radne dane manji od RMFS.“

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 4/44 od 11. siječnja 2013.

Pitanje uz članak 62.

„Koja je osnovica za obračun jubilarne nagrade za službenike koji su 01. i 02. kolovoza 2013. godine navršili 10, 20, 30 ili 40 godina rada u državnoj službi, obzirom na odredbu članka 5. Dodatka I Kolektivnom ugovoru, u kojem se kaže da se osnovica od 500,00 kn primjenjuje od dana potpisivanja Kolektivnog ugovora, a to je 03.08.2013. godine.“

U vezi ovog pitanja Komisija upućuje na tumačenja br. 4/62 od 13. lipnja 2013. i br. 2/62 od 11. siječnja 2013. godine.

Pitanje uz članak 62.

„Mole tumačenje radnog staža ostvarenog u Sekretarijatu civilne zaštite općine Beli Manastir u vremenu od 09.10.1991. do 08.10.1997. godine.

Rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Osijeku, službeniku utvrđen je mirovinski staž kao staž osiguranja za vrijeme provedeno u radnom odnosu u Sekretarijatu civilne zaštite općine Beli Manastir, temeljem kojeg službenik potražuje isplatu razlike jubilarne nagrade zbog uvećanja neprekidne službe u jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave.“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 6/62

Tzv. „konvalidirani radni staž“ priznaje se u radni staž i radni staž u struci, te se uzima u obzir kod ostvarivanja određenih prava iz službe, kada ista ovise o dužini radnog staža, odnosno radnog staža u struci (uvjeti za raspored za radno mjesto, dužina godišnjeg odmora i sl.).

Međutim, kod utvrđivanja prava na isplatu jubilarne nagrade, u smislu čl. 62. Kolektivnog ugovora, uzima se u obzir samo neprekidna služba odnosno rad u državnim tijelima Republike Hrvatske, pa se stoga, rad u tijelima Republike srpske krajine ne smatra radom u državnim tijelima. Prema tome, konvalidirani radni staž službenika ne uračunava se u neprekidnu službu odnosno rad u državnim tijelima Republike Hrvatske.

Pitanje uz članak 19.

„Interesira me da li kao državni službenik imam pravo na 2 dodatna dana godišnjeg odmora koji se dodaju na 5 godina radnog staža. Sada imam ukupno oko 6 godina radnog staža, od toga 1 godinu i 1 mjesec u Hrvatskoj, a 4 godine i 11 mjeseci u inozemstvu. Radni staž ostvaren u inozemstvu uredno je provjeren od strane HZZ-a i HZMO-a te upisan u radnu knjižicu izdanu u Republici Hrvatskoj. U članku 19. stavku 3. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, nigdje se ne navodi da radni staž mora biti isključivo ostvaren u Republici Hrvatskoj i državnoj službi.“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 3/19

Inozemni radni staž se u smislu odredbe članka 19. stavka 1. točke 3. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ne uračunava u dužinu radnog staža potrebnu za ostvarenje prava na dodatne dane godišnjeg odmora.

U vezi sa utvrđivanjem radnog staža može se odgovarajuće primijeniti tumačenje br. 1/41 od 30. studenoga 2012.

Pitanje uz članak 44.

„Člankom 8. stavkom 1. Kolektivnog ugovora određeno je puno radno vrijeme 40 sati tjedno, a zakonskim odredbama i tumačenjima Komisije jasno je da zaposlenici koji nisu spriječeni raditi na blagdan nemaju pravo na naknadu na blagdan pa bi prema tome trebali odraditi mjesečni fond sati.

Člankom 44. stavak 1. određeno je da za rad blagdanom određen dodatak na plaću u iznosu od 150 %, čime je službenicima koji moraju raditi na blagdan pokrivena razlika u odnosu na one službenike koji su spriječeni raditi na blagdan i imaju naknadu (zaposleni koji rade u turnusu u odnosu na one koji rade u dnevnom rasporedu rada).

Međutim, stavkom 10. istog članka je propisano da je prekovremeni rad svaki sat rada duži od mjesečnog fonda radnih sati, a način izračuna mjesečnog fonda sati je definiran u stavku 12., što dovodi u pitanje sve naprijed navedeno, odnosno uspostavlja tjedno radno vrijeme zaposlenika raspoređenih na rad u turnusu kraće od 40 sati i to čak na 38 sati ovisno o broju blagdana radnim danom u godini –u tekućoj godini na 38,32 sata tjedno.

Što upisati u evidenciju pri obradi plaće zaposlenicima koji rade u turnusu a nemaju pravo na naknadu za blagdan odnosno sate koji prelaze u prekovremeni rad jer su izračunati prema fondu radnih sati?

Zbog stavka 10. službenici koji rade u turnusu ostvaruju između 80 i 100 sati prekovremenog rada, koji ustvari nisu odradili nego su im izmišljeni ovom odredbom, a organizacija rada u JVP nemoguća je bez prekovremenog rada pošto su u smjeni 3 vatrogasca te isti uz takav izračun prekovremenih sati ostvaruju oko 200 sati (ZOR-om dozvoljeno najviše 180 sati).

S obzirom da zaposlenici koji po rasporedu rada ne moraju raditi na blagdan nemaju pravo na naknadu koju odredbu primijeniti?

Kako računati dane godišnjeg odmora i plaćati naknadu za isti, upisivati dane GO radnim danima prema broju dana GO pa računati prekovremene sate iz GO ili preračunavati dane GO u sate pa upisivati sate prema rasporedu rada?“

U vezi navedenih pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 24/44 od 22. siječnja 2014. godine.

Pitanje uz članak 53.

Traži se preispitivanje tumačenja s 29. sjednice Komisije održane 20. listopada 2011. godine prema kojem se Kolektivni ugovor ne primjenjuje na djelatne vojne osobe.

U vezi navedenog prijedloga Komisija iznosi sljedeće:

Na djelatne vojne osobe ne primjenjuje se Kolektivni ugovor za državne službenike i namještenike. Komisija imenovana temeljem Kolektivnog ugovora sklopljenog 3. kolovoza 2013. godine nije ovlaštena preispitivati tumačenja ranijih saziva Komisije.

Pitanje uz članak 62.

„Da li se osobi koja je imala status državnog službenika pa nakon toga državnog dužnosnika i opet status državnog službenika, neprekidna služba računa u kontinuitetu ili se nakon dužnosničkog staža neprekidna služba počinje računati od početka za stjecanje prava na isplatu jubilarne naknade?“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 7/62

Službeniku pripada pravo na isplatu jubilarne nagrade za neprekidnu službu odnosno rad u državnim tijelima kad navršše određene godine radnog staža. Radni staž ostvaren u statusu državnog dužnosnika u državnom tijelu uračunava se u radni staž za isplatu jubilarne nagrade.

PREDSJEDNICA KOMISIJE

Sanda Pipunić, v.r.